

ΔΥΝΑΜΗ ΑΝΤΙΡΟΠΗ

Τώρα πού πήρε και κύλησε μιά πόλη ολόκληρη
σέ αὐταρέσκειες και κομπασμούς
σου μένει νά κεντρίζεσαι μονάχος.
Ν' άκούς βαθιά στό στήθωμα πώς ταξιδεύουν τά ναυάγια
-δύναμη αντίροπη σέ τόσες πενιχρές άναχωρήσεις.

ΜΕ ΤΟ ΥΦΑΔΙ ΝΑ ΚΕΡΔΙΣΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΙΡΟ

Μέ τό ύφάδι νά κερδίσεις τόν καιρό
έκλεισες τήν όρμή σου σέ χαμηλό έργαστήρι.
Τίς ρίζες σου σκέπασες μέ χιτώνα ποδήρη
τριμένον τάχατες στό ύψος τών μηρών.
Θέληση άσθενικη

έφυγες τήν άφή σου-
πιό τρυφερή άπό τό μουσκλο στήν πέτρα
μέ χνουδι νυχτοκόρακα νά παλεύεις τήν έξαψη.

Έτσι ξεκόλλησες γαλβανισμένη σπή νοσταλγία
-πόσα χρόνια νά θροΐζεται ό γείτονας.
Ώραϊος αυτός νά ξευτελίζει τά τερτίπια σου
νά πάσχει άπό πρόωρη έκσπερμάτιση.

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ

Δ.Π.

Γύρισε πάλι
προτίμησε αυτόν έδώ τόν τόπο.
Ώστόσο είναι πού διάλεξε έναν τρόπο
όπως τό φώς στήν πατημένη λάσπη
όμορφος
περιποιημένος μέ όλους τούς κανόνες
κι ίσως γι' αυτό στ' άλήθεια όμορφος
μέ μιά κρυφή παραδοχή στους τρόπους.

Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΜΟΥ

Άς είναι ή Έλευθερία μου όπως ή άναπόφευκτη σκόνη
όπως στό νοϋ ή νοσταλγία και οι κρυφές συνήθειες
όταν διακριτικά έπιμένω πώς είναι άκόμη παραδεκτός
και άναδίνει θεραπευτική μελαγχολία
ό τρόπος νά μιλάς και νά προσφέρεις
μιαν άπόδειξη άκατόρθωτης σιωπής.

Άς είναι ή γνώση πού μοϋ περισσεύει.
Η έγκατάλειψη μέσα σ' αυτή τή γνώση
καθώς περιδιαβαίνω τό συλλογικό όνειρο
άμφίθυμος και σπαραχτικός.

Θεοτόκης Ζερβός